

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1334/2021
31.03.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог АА из ..., са боравиштем у ..., кога заступа пуномоћник Славица Сретеновић адвокат из ..., против тужене-противтужиље ББ из ..., коју заступа пуномоћник Ђорђе Миховиловић, адвокат из .., ради вршења родитељског права и издржавања, одлучујући о ревизији тужиоца-противтуженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 432/19 од 14.08.2019. године, у седници већа одржаној дана 31.03.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца-противтуженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 432/19 од 14.08.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици П2 362/18 од 28.05.2019. године, ставом првим изреке, одређено је да тужилац-противтужени АА из ... самостално врши родитељско право над мал.децом ВВ рођеним ... године у ... и ГГ рођеним ... године у ... са пребивалиштем у ... насеље Ставом другим изреке одређен је лични контакт тужене-противтужиље ББ са мал. децом, и то сваког викенда од петка од 17,00 часова до недеље до 17,00 часова, наизменично државним и верским празницима, половину летњег и половину зимског распуста. Ставом трећим изреке обавезана је тужена противтужиља да на име свог доприноса за издржавање мал. ВВ плаћа износ од 5.000,00 динара месечно и ГГ износ од 3.000,00 динара месечно, почев од 28.05.2019. године као дана пресуђења па убудуће док за то постоје законски услови или се одлука суда не измени другом судском одлуком, од 01. до 15. датума у месецу за текући месец путем поштанске упутнице на адресу оца и законског заступника АА из Ставом четвртим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 432/19 од 14.08.2019. године жалба тужене-противтужиље је делимично усвојена, делимично одбијена, а пресуда Основног суда у Сремској Митровици П2 362/18 од 28.05.2019. године преиначена тако што су малолетна деца парничних странака ВВ и ГГ поверена на самостално вршење родитељског права туженој-противтужиљи; одређен је начин одржавања

личних односа малолетне деце са тужиоцем-противтуженим на начин ближе одређен у изреци пресуде; обавезан је тужилац-противтужени да доприноси издржавању мал. ВВ месечним износом од 12.000,00 динара, а мал. ГГ месечним износом од 10.000,00 динара, почев од дана доношења првостепене пресуде па убудуће, док за то постоје законски услови, уплатом на текући рачун тужене-противтужиле од 01. до 10. у месецу за текући месец, док је одбијен противтужбени захтев преко досуђеног, па до траженог износа од 12.000,00 динара месечно на име издржавања малолетног ГГ; потврђена је првостепена пресуда у делу одлуке о трошковима првостепеног поступка, а одбијен захтев тужене-противтужиле за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац-противтужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужена-противтужила је поднела одговор на ревизију.

Испитујући побијану пресуду, на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/1118/20), Врховни касациони суд је оценио да је ревизија тужиоца-противтуженог неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у ревизији се не указује на остале битне повреде одредаба парничног поступка због којих се ревизија, у смислу члана 407. став 1. тачка 2. и 3. Закона о парничном поступку, може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању парничне странке су бивши супружници, који имају двоје заједничке малолетне деце, ВВ рођеног ... године и ГГ рођеног ... године. Деца живе наизменично по недељу дана са сваком од странака. Тужилац-противтужени је рођен ... године, живи у ..., завршио је ... и запослен је као ...у три ... школе где остварује пун фонд часова, и остварује укупну просечну нето зараду у износу од око 49.000,00 динара месечно. Додатне приходе тужилац-противтужени остварује у месечном износу око 300 евра тако што Поседује 2 хектара земље, а са рођеним братом обрађује 70 ха земље. Нема обавезу да издржава друго лице, а у бризи око деце му помажу отац и брат. Тужена-противтужила је рођена ... године, завршила је за ..., запослена је у приватној компанији која се бави ... и остварује просечну нето зараду у износу од 27.000,00 динара месечно и додатне приходе у месечном износу од око 15.000,00 динара бавећи се пословима Живи у породичној кући своје мајке у заједничком домаћинству са мајком, која је корисник пензије, и са братом, који је запослен. Нема имовине на свом имену, нити обавезу да издржава друга лица.

Према изјавама парничних странака месечне потребе старијег детета износе од 15.000,00-20.000,00 динара, а млађег детета 10.000,00 динара. Проценом Центра за социјални рад утврђено је да су оба родитеља подобна као личности и имају повољне материјалне и стамбене услове живота, али да актуелни модел организације живота и функционисање деце није у њиховом најбољем интересу јер немају устаљен модел функционисања – сваке седмице мењају простор у коме спавају, уче, играју се. Оба родитеља имају помоћ и подршку од чланова својих породица, а мајка тужене-противтужиле је високо мотивисана да у наредном периоду буде подршка својој

ћерки и унуцима. Оба детата имају изграђену блиску емоционалну везу са оба родитеља, с тим што је старији син у разговору пред надлежним органом старатељства навео да жели да живи са мајком, са којом има бољи однос и која га разуме, али је у поновном разговору истакао да мисли да треба да остане све исто, односно да он и брат и даље могу да живе једну седмицу са мајком, а другу са оцем.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање првостепени суд је малолетну децу парничних странака поверио тужиоцу-противтуженом на самостално вршење родитељског права, сматрајући да је то у најбољем интересу деце, имајући у виду организацију живота тужиоца-противтуженог и деце, те је уредио модел виђања малолетне деце са туженом-противтужиљом и обавезао тужену-противтужиљу да доприноси издржавању мал. деце месечним износом од 5.000,00 динара за старије дете и 3.000,00 динара за млађе дете.

Другостепени суд је оценио да је у најбољем интересу малолетне деце да буду поверена туженој-противтужиљи, имајући у виду налаз и стручно мишљење надлежног Центра за социјални рад и чињеницу да је у садашњем календарском узрасту деце њима потребан негујући родитељ и континуитет непосредне бриге, а такође и мишљење старијег детета у разговору са стручним радницима органа старатељства. С обзиром на утврђене потребе мал. деце и могућности тужиоца-противтуженог другостепени суд је обавезао тужиоца-противтуженог да доприноси издржавању старијег детета месечним износом од 12.000,00 динара, а млађег месечним износом од 10.000,00 динара, с тим што ће преостали део издржавања мал. деце подмиривати тужена-противтужиља која тренутно остварује ниже месечне приходе од тужиоца-противтуженог, а којој се у допринос рачуна и свакодневна брига и нега око деце. Такође, уређен је начин виђања малолетне деце са тужиоцем-противтуженим који је предложен од стране надлежног Центра за социјални рад.

Према оцени Врховног касационог суда правилно је другостепени суд одлучио о вршењу родитељског права, начину одржавања личних односа малолетне деце са оцем и висини издржавања, а све имајући у виду утврђено чињенично стање на које је правилно примењено материјално право, и то одредбе Породичног закона ближе наведене у образложењима пресуда нижестепених судова.

Супротно наводима ревизије другостепени суд је правилно утврдио жељу деце ком родитељу треба да буду поверени на вршење самосталног родитељског права, при чему измењено мишљење старијег детета у смислу да жели да стање остане непромењено, односно да једну седмицу деца буду код мајке а једну седмицу код оца, није у најбољем интересу малолетне деце. Тачно је да се мишљењу детета мора посветити дужна пажња по свим питањима која га се тичу и у свим поступцима у којима се одлучује у најбољим правима, а у складу са годинама и зрелошћу детета у смилу члана 65. став 3. Породичног закона, али је у спору за заштиту права детета и у спору за вршење односно лишење родитељског права суд увек дужан да се руководи најбољим интересом детета, у смилу члана 266. став 1. и члана 6. став 1. Породичног закона. Најбољи интерес детета представља правни стандард који се цени према околностима сваког конкретног случаја, а елементи за процену су, између осталог: узраст и пол детета, жеље и осећање детета с обзиром на узраст и зрелост, потребе детета (васпитне, стамбене, исхране..) и способност родитеља да задовољи утврђене

потребе детета. Мишљење детета не мора да буде увек у његовом најбољем интересу, што је у конкретном случају правилно оценио и другостепени суд, при чему је и Центар за социјални рад утврдио да накнадно мишљење мал. ВВ представља начин да не покаже лојалност ни према једном од родитеља.

Правилно је другостепени суд утврдио потребе мал. деце узимајући у обзир и изјаве странака, па је правилно применио члан 160. Породичног закона и с обзиром на могућности тужиоца-противтуженог правилно одредио висину којом ће тужилац-противтужени доприносити издржавању мал. деце.

Првостепена пресуда је донета 28.05.2019. године, а другостепена 14.08.2019. године, па је правилно тужилац-противтужени обавезан да заостале рате исплати од дана доношења првостепене пресуде, с обзиром на време протекло између првостепеног и другостепеног пресуђења.

Врховни касациони суд је оценио и остале наводе ревизије, којима се не доводи у сумњу правилност и законитост побијане пресуде, због чега ти наводи нису посебно образложени.

Из наведених разлога одлучено је као у изреци пресуде, на основу члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић